

Ἡ τιμὴ συνδρομῆ διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Σύρου δραχ. 12
ἂν τοὺς ἐκτὸς 13

ΕΡΜΗΣ

Τιμὴ καταχωρήσεων δι' ἑκατὸν στίχων
Ἐκδίδεται κατὰ δεκαημέριον.

15

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ὅσοι εὐχρησθηθῶσι νὰ μᾶς τιμῆσωσι διὰ τῆς συνδρομῆς των εἰς τὸν Ἑρμῆν, καὶ πληρώσωσιν αὐτὴν δι' ἕντος εἰς δραχμὰς δώδεκα, θέλουσι ἀνταμειβεθῆαι πρὸς ἡμῶν διπλὴν τὴν τῆς συνδρομῆς των δαπάνην, καὶ ἕνα τῶν ἐξῆς τρόπων.

Α. Ἐθέλωμεν διδῆαι πρὸς αὐτοὺς δωρεὰν τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Ἡττίου δικηγόρου πρὸς τασσάρων ἐτῶν μεταφρασθὲν εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν τρίτον μέρος τοῦ περὶ ἐμπορικοῦ δικαίου συγγράμματος τοῦ Περδισσοῦ, τὸ περὶ ναυτικοῦ ἐμπορίου πραγματευόμενον. βιβλίον συγκείμενον ἐκ τασσάρων δύο τυπογραφικῶν φύλλων καὶ τιμώμενον δραχμὰς δώδεκα. Ἐθέλωμεν δημοσιεύει πρὸς τὴν δωρεάν, διὰ τῆς ἐφημερίδος μᾶς τὰς τῆς δικτηρίας, εἰδωποιήσεις, ἀγγελίας, νεκρολογίας, προγράμματα δικαστικῶν πλειστηριασμῶν, δικαστικὰ ἔγγραφα ἢτοι ἀγωγὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, μέχρι τῆς ἑξέως τοῦ διὰ τὴν καταχώρησιν αὐτῶν λαμβανόμενου τέλους· δραχμῶν 12, ἀδικήσας εἴτε ἐνδιαφέρει ἡ καταχώρησις αὐτοῦ τοῦ ἐξῆς, εἴτε ἄλλα πρόσωπα.

Β. Ὑπερ τῶν κυρίων συνδρομητῶν τῶν μὴ θελόντων νὰ λάβωσι τὸ μνηστὴν βιβλίον, θέλωμεν δημοσιεύει δωρεάν ἅπαντα τὰ προαναφερθέντα ἔγγραφα, μέχρι τῆς ἑξέως τοῦ διὰ τὴν καταχώρησιν αὐτῶν λαμβανόμενου τέλους· δραχμῶν 24. ἀδικήσας εἴτε ἡ καταχώρησις ἐνδιαφέρει αὐτοῦ, εἴτε ἄλλα πρόσωπα.

Δὲν θέλουσι γίνεσθαι δεκταὶ πρὸς δημοσίευσιν δικτηρίας ἀντιβιβλίου εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐφημερίδος μᾶς τῆς τῆς.

Οἱ ἐκτὸς τῆς Σύρου κατοικοῦντες συνδρομηταὶ, οἵτινες θέλουσι ποταμὸν ἢ ἀνταμειβεθῆαι κατὰ τὸν πρώτον τρόπον, θέλουσι ἵσθαι ὑπόχρεον νὰ λαμβάνωσιν ἐνταῦθα τὸ βιβλίον.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὅτε ἡ τῆς ἐλευθερίας σάλπιγξ προσεκάλεσε τὰ τέκνα τῆς κυρίας πατρίδος εἰς τὸ στάδιον τῆς δόξης, ἅπας ὁ Ἕλληνας λαὸς ὑπὸ τὸν ἑαυτὸν τῆς Ἀσίας διατελὼν ζυγὸν οὐδεμίαν ἀλλοτρίαν περιεργίαν βοήθειαν καὶ προστασίαν, ἢ ἐκ μόνῃς τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀδρείας καὶ καρτερίας. Πᾶς ἄλλος λαὸς ἤθελε δειλιάσει ἀναμφιβόλως νὰ ἐπεξεργασθῇ τοιοῦτον γιγαντικὸν ἔργον, ἀλλ' ὁ Ἕλληνας λαὸς συλλαβὼν ἅπας τὴν γλοιοῦσαν ἐλπίδα τῆς ἀπελευθερώσεώς του, ἐπὶ ἅλλῃς θαρραλίας εἰς τὸ τῆς δόξης στάδιον.

Μετὰ τὴν ἔαρχιν τῆς Ἕλληνικῆς ἐπανάστασεως ἡ τύχη διηνεκῶς ἐβοήθει τὰ Ἕλληνικὰ ὅπλα, καθότι ἐπεκράτει ἐφ' ἑαυτὸν διασπαστικὰ χόρον σύμπνοια συνδέουσα τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αἰσθημάτων ὅλων ἀνεξαρτήτως τῶν Ἑλλήνων, καὶ περιάγουσα αὐτοῦ, εἰς ἕν κέντρον ἐνεργείας καὶ συμπράξεως, ἐξ οὗ ἐξήρτατο τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, καὶ καθότι πάντες προσέφερον τὸ κατὰ δύναμιν ὑπερτῆς αἰτίης ἐκδόσεως τοῦ δυσχεροῦς τούτου καὶ ἐπισφαλούς συνάμα ἔργου. Ἀλλὰ τοῦ χρόνου προϊόντος ῥῆξις ἀποδόκιμος μεταξὺ τῶν ὀπλαρχηγῶν ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου πολυάριθμος ἐχθρική δύναμις εἰσβαλοῦσα πανταχόθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρὸς ὀλίγον ἔμελλον νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἐκμηδένισιν τῶν λαμπρῶν κατορθωμάτων τῆς ἐπανάστασεως καὶ τῶν σχεδίων τῶν γενναίων τῆς πατρίδος τέκνων, ἂν ὁ φιλέλλην ἐξωτερικὸς κόσμος δὲν ἤθελε δράμει πρὸς ἐπικουρίαν τῆς κινδυνεύουσας Ἑλλάδος, σπικατῶν τὸν Τουργικὸν χεῖμαρρον καὶ βιάζων αὐτὸν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῆς Ἕλληνικῆς χώρας.

Ἡ ῥῆξις αὕτη προσεκλήθη ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων οἵτινες ἐμάχοντο μὲν ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐποφθαλμιῶντες τῆς ἀνδραγαθίας καὶ τὴν ἐκ τούτων εὐκλειαν τῶν συναδελφῶν τῶν ὀπλαρχηγῶν, ὑπενήργουν δολίως κατ' αὐτῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ περιβιάσωσιν εἰς ἐκυτοὺς ὅλην τὴν δόξαν καὶ τὴν ἐξουσίαν, ὑποσκελίζοντες αὐτοὺς ἐκείνους, οἵτινες καρτερικῶς ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος των ἡγωνίζοντο.

Μάρτυρα τούτων ἐπικαλούμεθα αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως, ἥτις αὐστηρῶς ἐπικρίνουσα τὴν ἐλαττωματικὴν τῶν ὀπλαρχηγῶν τούτων διανοήσιν, ἀναφέρει ἐμπεριστατωμένως τὰ σχέδια, τὰς διαβολὰς, τὰς ἀντεθνικὰς ἀντιδράσεις αὐτῶν, αἵτινες ἤναψαν τὸ πῦρ τῆς διχονοίας καὶ τῶν παθῶν, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ πατρίς διέτρεχε τὸν περὶ τῶν ὅλων κίνδυνον. Δι' αὐτῶν διεπράχθησαν τὰ στυγερώτερα κακουργήματα, ἡ δὲ κενοδοξία καὶ ὁ φθόνος ἐκίνουν ἀείποτε τὴν χεῖρα ἥτις ἐδούλιζε τὴν δολοφόνον μάχαιραν εἰς τὰ στήθη τῶν ἀδελφῶν των.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ σειρὰ τοῦ λόγου μᾶς ἠνάγκασε νὰ ρίψωμεν ἐν βλέμμα πρὸς τὸ παρελθόν, ὁρεῖλομεν χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν φιλοτιμίας νὰ εἰπώμεν, ὅτι αὐτοὶ οἱ καὶ πρωταθληταὶ τῶν ἀνωτέρω λεγόντων ὑπῆρχαν ἀπ' εὐθείας οὐχὶ αὐτοὶ τοῦς ὁποίους ἡ ἱστορία χρωματίζει μὲ μέλαινα χρώματα, ἀλλ' οἱ δοξαῖοντες κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην κενοδοξοὶ τινὲς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, οἵτινες εὐρόντες ἀρμυδιὰν τὴν περίστασιν πρὸς ἐκστράτειαν τοῦ μέλλοντός των, καθέβαν τὰς ὑψηλότερας θέσεις, ὡς πώποτε δὴθεν τῆς πατρίδος. Οὗτοι λοιπὸν δι' ἐπιτηδείων μέσων δικιρέσαντες τοὺς ἀρχηγούς των κατὰ ξηρὰν καὶ θαλάσσαν δυνάμεων, καὶ χρώμενοι τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν διακειμένους ὡς ὄργανα τοῦ ἀντεθνικοῦ σκοποῦ των, ἄλλους μὲν ἀπεμάκρυνον τῶν πραγμάτων, ἄλλους δὲ ἐδολοφόνησαν, μέχρις ὅτου μείναντες κύριοι τοῦ πεδίου ἐπεκάθησαν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ μόλις διασωθέντος ἔθνους.

Ἐκ τοῦ προοιμίου τούτου ἐμάντευσαν θεσπίζοντες οἱ ἀναγκασταὶ μᾶς, ποῖοι εἶναι οὗτοι τοὺς ὁποίους ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως ἐπιγμάτισε τοσοῦτον ἀπαισίως, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐμελλον δυστυχῶς νὰ παραστήσωσι σημαντικὸν ἐπὶ τῆς μελλούσης πολιτικῆς σκηνῆς πρόσωπον.

Ἡ μερίς αὕτη ἠδύνατο κάλλιστα, καὶ μετὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς δολίως διαπραχθέντα, νὰ ἐκδίσῃ ἐθνικωτέραν ὁδὸν, ἀφοῦ ἴδεν ὅτι ἡ πατρίς λητμονήσασα τὰ παρελθόντα ἀνύψωσεν αὐτὴν εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα.

Ἀλλὰ δυστυχῶς παραγνωρίσασα τὴν γενναίαν ταύτην αὐταπάρνησιν προσέβη ἀπὸ ἀτοπημάτων εἰς ἀτοπηματα, ἀπὸ φατριασμῶν καὶ φθοροποιῶν βλαδιουργιῶν εἰς ἀλλεπαλλήλους στάσεις, μέχρις ὅτου ὁ χρόνος κατέστρεψε τὸ ἀλάζην αὐτῆς μέτωπον. Καίτοι ὅμως ὑποκινήσασα ἀπέναντι τῆς ἀμετατρέπτου ἀνωτέρας καὶ ἰσχυρᾶς θελήσεως, ἀφῆκε μολυντοῦτο ἔχνη τινὰ ἀνεξάλειπτα, ἥτοι ὑπερασπιστὰς καὶ θυακάτας πολλοὺς ἀκολουθοῦντας τυφλῶς τῇ αὐτῇ ὁδῶν, τὴν ὁποίαν τοῖς διέγραφεν ἀνέκαθεν ὁ δημιουργὸς των.

Οἱ ἑνθερμοὶ λοιπὸν οὗτοι ὁπαδοὶ τοιοῦτου καταστρεπτικοῦ σιστήματος συνασπισθέντες κατὰ καιροῦ καὶ μὲ ὅτι ὑπῆρχεν ἀποφύγιον ἐκ τῶν ἄλλων ὑφισταμένων κομμάτων, ἀποκαλοῦν ἀκαταπύστως ἡδὴ τὸ νῦν διέπον σύστημα ἐλαττωματικόν, ἀνάξιον καὶ ἀπειρὸν πάσης Κυβερνητικῆς ἐπιστήμης καὶ πολιτικῆς ἐπαρύτης, ἀποπειρώμενοι διὰ παντοίων μέσων νὰ διασω-

ρωσι τὸν πολιτικὸν σάλον, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπὶ τῆς ἐπανστασεως προεκάλεσαν, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν θρόνων τῶν ἐπὶ τῶν θυμάτων τῆς φιλοδοξίας των, καὶ τὴν ἀρξῶσι παρὰ τὴν θέλησιν τοῦτε μονάρχου, τοῦ κολαφίσκοντος ἅπασι καὶ διὰ παντός τὴν ἀγέροντων οἰκισιν αὐτῶν, καὶ τοῦ ἔθνους εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν μνήμην ἐνετυπώθησαν τὰ συγγερὰ κατορθώματα τῆς κακεντρεχοῦς ταύτης σπείρας.

Ἡ ἀμετάτρεπτος αὕτη ἐπιμονὴ τοῦ νὰ ἄρξωσιν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀποδείξει ὀλεθρία εἰς τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα, διακωλύει οἱ μικρὸν καὶ τὴν τακτικὴν ἐνέργειαν τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς, ἥτις ἀντιπερισπάζεται ἐνίοτε ὑπὸ ἀθεμίτου ἀντιπολιτεύσεως ἐξυφενούσης ἐν παραδύσῳ ἄλλεπαλλήλους συνωμοσίας κατὰ τοῦ Μονάρχου καὶ τῶν καθεστώτων. Εἶναι δὲ περιέργον ν' ἀκούη τις ἀνθρώπους ἐξωκέλιαντας καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν εἰς τὰ κατὰστρεπτικώτερα μέτρα τῆς διαφθοράς, τῆς ἐξαχρειώσεως, τῆς σπατάλης τοῦ δημοσίου πλούτου, τῆς ἐκπορεύσεως πάσης πολιτικῆς ἀρετῆς, καὶ τῆς δολοφονίας τῆς συνειδήσεως, διακηρύττοντας ἥδη ἀνευθυμίστως, ὅτι αὐτοὶ μόνον κρύπτουσι τὴν κίβωτόν τῆς πολιτικῆς Πανδώρας, τὴν ὁποῖαν τότε μόνον θέλουσιν ἀνοίξει, ὅποταν ὁ σεβαστὸς ἡμῶν Βασιλεὺς εὐδοκήσῃ νὰ διανεῖμῃ τὴν ἐξουσίαν ἐξ ἴσου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ αὐτῶν. Διακηρύττουσιν ὅμως μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι τοιαύτη πολιτικὴ ἀναισχυντία δὲν ὑπῆρξεν οὐδὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰς καμμίαν φαντασίαν ἢ κόμμα καὶ ἐν ἑλλάδι, καὶ ἐν Εὐρώπῃ, καὶ ἄλλαχού.

Ὁ Ἕλληνας λαὸς ἐσπούδασεν ἤδη ἀρκούντως καὶ ἐδοκίμασεν ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς κυβερνήσαντας αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι σήμερον, γνωρίζει δὲ καὶ ποῖοι κέκτηνται κατὰ τὸ μᾶλλον πολιτικὴν ἱκανότητα, καὶ ἀρετὰς συνωδευμένας μετὰ ἀρχαῖς τεινούσας ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς καὶ προόδου αὐτοῦ. Τοὺς δ' ἀπερχομένους τοῦτους πολιτικούς τὰς τῆς ἀντεθνικῆς μερίδος, τοὺς προσηλυτισμένους παντοιοτρόπως νὰ σπρώξωσιν αὐτὸν εἰς τὸν κρημνὸν τῆς ἀπωλείας του, διὰ τὴν πλουτήσωσιν ἐκ τῶν αἱμάτων του ὑπερμέτρως μισοῖ, διὰ τὸν λόγον ὅτι πώποτε ἐπαρουσιάσθησαν οὗτοι ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς μετὰ καθαρὰν συνείδησιν, ἀλλ' αἰετοὶ πεφυσωμένοι ὑπὸ τοῦ τύφου τῆς φιλοδοξίας των, ἐτόλμησαν ν' ἀντιτάξωσιν ἰδίαν αὐτῶν θέλησιν ὡς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν τοῦ Σ. μονάρχου μας, καὶ ἐθεώρησαν τὰ ἴδια αὐτῶν συμφέροντα ἀνώτερα τῶν τοῦ ἔθνους, ἐρποντες ἄλλως τε ὑπὸ τοῦς πόδας ἀλλοτρίας πολιτικῆς ἐχθρικῶς ἀείποτε καθ' ἡμῶν διακειμένης.

(Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἑρμού παρκαλεῖσθε νὰ καταχωρήσητε κ τ λ.)

Ὁ θρησκευτικὸς τῆς ἑνώσεως ζήλος.

Οἱ θεοφοβούμενοι τῆς ἑνώσεως συντάττει ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐλαττωμάτων τὰ ὅποια ἀπέκτησαν ὡς ἐκ τῆς δημοσιογραφίας προσεκτήσαντο, φαίνεται, δυστυχῶς καὶ τὸ τῆς ἀμβλυωπίας, διὸ ὅτι μεσουρανοῦντος τοῦ ἡλίου, διετρυφίζονται ὅτι εἶναι νύξ. Τοῦτο δύναται νὰ πληροφορηθῇ τὸ κοινὸν ἐκ τοῦ εἰς τὸ πρωτελευταῖον φύλλον αὐτῆς καταχωρηθέντος ἄρθρου τοῦ περὶ θρησκείας πραγματευομένου, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ἐναργέστατα, ὅτι ὅχι μόνον ψεύδονται ἀνακιδῶς ἐνώπιον τοῦ κοινού, ἀλλ' ὅτι καὶ καπηλικῶς ἐμπορεύονται τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν, πρὸς ἐπίδειξιν δῆθεν θεοσεβείας, χωρὶς νὰ ἐρυθριῶσι τοῦλάχιστον ὅτι γίνονται περιγέλοι διὰ τὴν ὑποκρισίαν των.

Καὶ πρῶτον ἐρωτῶμεν τοὺς θεοσεβεῖς τούτους νὰ μᾶς εἰπωσι. — Ποῖος ποτὲ «κατεπάτησε τὸν τιμαλφέστερον, ὡς λέγουσιν, ἀδάμαντα τῆς πολιτικῆς τε καὶ κοινωνικῆς υπάρξεως ἡμῶν. τὸν ἱερώτερον δεσμὸν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστά-

«σεως, τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν; κ τ λ. — Ἡ κυβερνήσις; Αὐτὴν θεοβίως ὑπαινίττονται. διότι προοιμιάζοντες λέγουσιν, ὅτι «— παρὰ τὰς τοσούτας καὶ τηλικαύτας τῆς Κυβερνήσεως πράξεις, παρὰ τὰ τοσούτα καὶ τοιαῦτα αὐτῆς βήματα πρὸς τὸν «ζωφερὸν τοῦ ἀχανοῦς πολιτικοῦ ὠκεανοῦ, τὴν ἀπώλειαν, ὁ Ἕλληνας θεωρεῖ καταπατούμενον καὶ τὸν τιμαλφέστερον ἀδάμαντα «τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν.»

Διὰ τὴν ἀποδείξωμεν ὅτι ἀνευθυμίστως ψεύδονται, ἐρωτῶμεν τὸ Πανελλήνιον: Ἰδε μέχρι τοῦδε νὰ καταπατηθῇ οὐδαμῶς, νῦν δὲ μάλιστα, κατὰ τὴν ἐκφρασιν τῆς ἑνώσεως, ἡ ἱερὰ ἡμῶν θρησκεία; Ἡμεῖς λέγομεν μετὰ παρρησίας, ὅχι, καὶ προσέτι διακηρύττομεν γεγωνήσῃ τῇ φωνῇ, ὅτι ἡ ἑνωσις ψεύδεται συκοφαντοῦσα δολίως τὴν κυβερνήτην, καθότι τοιοῦτον τι δὲν ἔλαβε πώποτε χώραν ἀφ' οὗτοῦ συνεστήθη τὸ ἐλληνικὸν κράτειον. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα δὲ τοῦ, ἂν ἦναι ἀρμόδιοι αὐτοὶ νὰ πραγματευθῶσι περὶ θρησκείας, λέγομεν ὡς καὶ μετὰ παρρησίας, ὅτι ἐφθασαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀπογνώσεως, ὥστε ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην βιβλίου καὶ νοῦ. Δὲν παρὰξενούμεθα δὲ διὰ τὴν ἐλαιοψίν των ταύτην, διότι ἐκ πείρας γνωρίζομεν ὅτι αἰετοὶ γεννῶνται ἐκ φύσεως ἀνθρωποὶ ἡλίιοι καὶ εὐήθεις.

Κατὰ δεῦτερον δὲ λόγον ἐρωτῶμεν αὐτοὺς: νὰ μᾶς εἰπωσι. — Διατί ἐνῷ βλέπουν «τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ βήματα τῆς «Κυβερνήσεως πρὸς τὸν ζωφερὸν πυλόμενον τοῦ ἀχανοῦς πολιτικοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τὰ πράγματα ὅτι ἦλθον ἐπὶ ζῆτροῦ ἀκαμψῆς» δὲν αἰρούσι τὴν πῆρην καὶ τὴν βακτηρίαν των μεταναστεύοντες ἄλλαχού, ἐνῷ ὑπάρχει εἰσέτι καιρὸς, καὶ πρὶν βυθισθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ ἥδη ἀνοιγόμενον χάρακρον καὶ συναπολεσθῶσι μετὰ τῆς ταλαινῆς Ἑλλάδος; Εἶθε νὰ ἐπραττον τοῦτο, διότι τότε ἦθελε καὶ καθαρὴ ὁπωσοῦν ἡ ἐλληνικὴ κοινωνία ἀπὸ τοιαύτα μιάσματα.

«Ἐν τῶντι (λέγει ἡ ἑνωσις) ἡ Πατρικὴ Τιάρα κηρύττει: «ἐνσπεύρασα τὸ ἰσθόλον τοῦ προσηλυτισμοῦ φυτὸν, νὰ ἔδῃ αὐτὸ «φυόμενον καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἐὰν ἡ υιοτροφόδοξος αὐτῆς διδασκαλία «ὠφελουμένη ἐκ τῆς πατρικῆς κυβερνήσεως ἡμῶν εὕρισκεν ἡχὼ «εἰς τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων, Οὐαὶ τῇ Ἑλλάδι.»

Ποῦ μένουσιν λοιπὸν αἱ πομπώδεις λέξεις τοῦ προοιμίου τῆς, ὅτι καταπατεῖται ὁ τιμαλφέστερος ἀδάμας ἡ θρησκεία, ὅταν παρκατιόντες καταφεύγουν εἰς ὑποθέσεις, οἷον «Οὐαὶ τῇ Ἑλλάδι, ἐὰν ἡ Πατρικὴ Τιάρα κηρύττει: νὰ ἔδῃ φυόμενον καὶ ἐν Ἑλλάδι κ τ λ;» Ὁρατοὶ τῶντι συλλογισμοὶ ἐξ οὗ καταγοητευθέντες προσκχλοῦμεν τοὺς ἐλληνιστάς, τοὺς σπουδαστάς τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, τοὺς Ἕλληνας ὅλους ἀνεξαιρέτως νὰ διδασχῶσι τὸ ὠραῖον τοῦτο μάθημα τοῦ νεοφανοῦς συλλογισμοῦ, καὶ ὅν. — Ἡ Κυβερνήσις, (κατὰ τὴν ἑνωσιν) ἔφερεν εἰς τὴν ἀπώλειαν τὸ κράτος, ἐὰν ἡ Πατρικὴ Τιάρα κηρύττει. (πότε ἀσάγει;) ἄρα ἡ θρησκεία, ὁ τιμαλφέστερος οὗτος ἀδάμας δὲν καταπατεῖται! Ἐχομεν δίκαιον λοιπὸν λέγοντες ὅτι δυστυχῶς τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπιτήδευμα ἀπεμώρνε τοὺς ἀνθρώπους τούτους. «Ὁλεθριώτατον (ἐξακολοῦεῖ ἡ χριστιανικὴ ἑνωσις) διὰ «τὴν Ἑλλάδα δυστύχημα δὲν ἦδύνετο νὰ ὑπάρξῃ! Ἀποφράς καὶ «ἀποτρόπαιος ἦθελεν εἶσθαι ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἥτις ἦθελε μολύνει «διὰ τῆς Πατρικῆς Τιάρας τὸ ἅγιον τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου μέ- «τωπον, πένθιμος δὲ καὶ μεμιασμένη ἡ ἀτμοσφαῖρα, ἥτις ἦ- «θελε σκοτισθῇ ὑπὸ τοῦ δεσποτικοῦ τῆς δύσεως θύματος! Ἀλλ' «ὅχι» εἰς μάτην ἀγωνίζονται οἱ ἐτερόδοξοι καὶ φανατικοὶ οὗτοι «ὕπνεται νὰ μεταβῇ τὸ θρησκευτικὸν τῶν ὀρθοδόξων φρό- «μημα!»

Νομίζομεν ἀληθῶς ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς φρενοκομεῖον καὶ ὅτι ἀκούομεν φρενοβλαβεῖς διηγουμένους ἄρρητ' ἀθέμιτα ἐν

Ὅτι ὁ μέγας οὗτος κίνδυνος, εἰς τὰς δημοκρατίας πρὸ πάντων, τοῦ νὰ θυσιαζῶνται ἐναλλάξ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ ἐλευθερία ὑπὸ θεσμοθεσιῶν κακῶς ὀρισμένων, ἐξετιμήθη ἐντελῶς ὑπὸ τῶν πατέρων τῶν πρὸ ἡμῶν αἰῶνος, ὅτε σωθέντες οὗτοι ἀπὸ τὰς ἐπαναστατικὰς ὁδῶν καὶ μετὰ ματαίης δοκιμασίας παντὸς εἶδους πολιτεύματος, παρεδόχθησαν τὸ σύνταγμα τοῦ ὁγδόου ἔτους, ὅπερ ἐχρησίμευσεν ὡς ἀρχαίτυπον τοῦ τῶν 1852.

Ὅτι τὴν ἐπιούσαν πάσης ἐπαναστάσεως, ἡ ἀσφαλεία τοῦ λαοῦ δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἀμετρον χρῆσιν τοῦ θήματος καὶ τοῦ τύπου, ἀλλ' εἰς τὴν ἐκλογὴν κυβερνήσεως καταλλήλου. Ἦδη τὸ Γαλλικὸν ἔθνος ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον, διὰ πρώτην ἴσως φορὰν, τὸ καταπληκτικὸν θέαμα μεγάλου λαοῦ, ψηφισμοῦ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ τὸ εἶδος τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ. Οὕτω λοιπὸν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κράτους, ὃν ἔχουν ἐνώπιον αὐτῶν, εἶναι ἡ ἐκφρασις τῆς τοῦ λαοῦ θελήσεως, αὐτὸς δὲ τί βλέπει ἐνώπιόν του; Δύο βουλάς· τὴν μὲν, ἐκτελεγεμένην δυνάμει τοῦ φιλελευθερωτέρου νόμου ὅστις ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ, τὴν δὲ, παρ' αὐτοῦ ἀληθῶς μὲν προσδιορισμένην, ἀλλ' ἀνεξάρτητον ἕνεκα τῆς ἰσοβιότητος αὐτῆς. Περιτοχιζέται δὲ ὁ ἀρχηγὸς οὗτος ὑπὸ ἀνδρῶν ἐγνώσμενου πατριωτισμοῦ καὶ προτερημάτων, προθύμων πάντοτε νὰ τὸν υποστηρίξωσι καὶ νὰ τὸν συμβουλεύωσι περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου. Τὸ δὲ σύνταγμα, τὸ ὅποιον ἀπὸ τῆς σήμερον θέλει βληθῇ εἰς ἐνέργειαν δὲν εἶναι ἔργον ματαίης θεωρίας ἢ δεσποτισμοῦ, ἀλλ' ἀπεναντίας ἔργον τῆς πείρας καὶ τοῦ ὁρθοῦ λόγου. Θέλουσιν συνδράμει λοιπὸν τὸν ἀρχηγὸν τοῦτον εἰς τὸ νὰ τὸ στερεώσῃ, νὰ τὸ ἐκτείνῃ καὶ νὰ τὸ βελτιώσῃ. Ὁ ἀρχηγὸς οὗτος θέλει ὑποβάλλει εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τὸ νομοθετικὸν σῶμα ἑκθεσιν τῆς καταστάσεως τῆς δημοκρατίας, καθ' ἣν ἀπανταχοῦ καθιδρύθη ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἐπανελήφθη ἡ ἐργασία, καὶ διὰ πρώτην φορὰν, μετὰ μεγάλην πολιτικὴν μεταβολήν, ἤρξεν ἐντὶ νὰ ἐλαττωθῇ ὁ δημόσιος πλοῦτος.

Παρακατὼν δὲ προσθέτει. Αἱ ξένοι δυνάμεις σέβονται τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, εἰς ἡμᾶς δὲ μεγάλως ἐνδιαφέρει νὰ διατηρήσωμεν μετ' αὐτῶν σχέσεις τὰς πλέον φιλικὰς. Ἐνῶς δὲ ἡ τιμὴ τῆς Γαλλίας δὲν προσβλήθη, καθήκον τῆς κυβερνήσεως θέλει εἶσθαι τὸ ν' ἀποφύγῃ πᾶσαν ἀφορμὴν ταρχῆς ἐν Εὐρώπῃ, καὶ νὰ προσπαθῇ ὅλως δυνάμει ὑπὲρ τῶν ἐσωτερικῶν βελτιώσεων, αἵτινες μόναι δύνανται νὰ φέρωσι τὴν εὐπορίαν εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ νὰ ἐκασφαλίσωσι τὴν εὐμερίαν τοῦ τόκου.

Περαιῶν τὸν λόγον τοῦ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας λέγει: Παλλάκις εἶπον ὅτι ἐγὼ προτίθημι νὰ ἐπαναφέρω τὴν αὐτοκρατορίαν. Ἄν εἶχον ὅμως τοιαύτην σταθερὰν πρόθεσιν, ἤθελον πρὸ καιροῦ ἐνεργῆσαι τοῦτο, διότι οὔτε τὰ μέσα οὔτε αἱ περιστάσεις μοι ἔλλειψαν. Ὅπόταν κατὰ τὸ 1848 ἐξελέχθη ὁ πρόεδρος δι' 6 ἐκατομμυρίων ψήφων εἰς τὸ πείσμα τῆς συντακτικῆς συνελεύσεως, δὲν ἠγνόουν ὅτι ἂν ἡρνούμην ἀπλῶς τοῦ νὰ δεχθῶ τὴν προεδρίαν τῆς δημοκρατίας ἡδυνάμην νὰ φθάσω εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα τοῦτο, διότι ἡδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ δεινὰς ταρχῆς. Ὡσαύτως μοι ἦτον εὐκολον νὰ μεταβάλω τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως τὴν 13 Ἰουνίου 1849· ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα καὶ τοῦτο. Τέλος τὴν 2 Δεκεμβρίου, ἂν ἰδιαιτέροι λόγοι ἤθελον ἰσχύσει παρ' ἐμοὶ ἐναντίον τῶν μεγάλων τοῦ τόπου συμφεροντῶν, ἡδυνάμην νὰ ζητήσω παρὰ τοῦ λαοῦ τίτλον πομπῶδη, τὸν ὅποιον ὁ λαὸς δὲν ἤθελε βεβαίως μοι ἀρνήσθαι, ἀλλ' ἐγὼ εὐχαριστήην μὲ τὸν ὅποιον εἶχον τίτλον. Ἐγὼν δὲ ἀπόφασιν, ὡς καὶ πρότερον, νὰ πράξω τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς Γαλλίας καὶ οὐδὲν ὑπὲρ ἐμοῦ, δὲν θέλω παραδεχθῇ οὐδεμίαν μεταβολὴν ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, ἂν δὲν ἀναγκασθῶ πρὸς τοῦτο ὑπὸ προφανοῦς ἀνάγκης. Πόθεν δὲ ἀράγε δύναται νὰ γεννηθῇ ἡ ἀνάγκη αὕτη; Ἐκ μόνης τῆς τῶν κομμάτων διαγω-

γῆς· διότι ἂν ταῦτα ἡρεμῶσι, τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲ λῶς θέλει μεταβληθῇ· ἂν δὲ διὰ σκευωριῶν ζητήσωσι νὰ ὑπασφαλίσωσι τὰ θεμέλια τῆς Κυβερνήσεώς μου· ἂν ἀρνηθῶσιν ἐν τῇ τυρλώσει αὐτῶν τὴν νομιμότητα τοῦ ἀποτελεσματος τῆς ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς, ἂν τέλος διὰ τῶν προσβολῶν τῶν διακυβευσῶσι τὸ μέλλον τοῦ τόπου, φρονήτως ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ ζητήσω τότε παρὰ τοῦ λαοῦ, ἐν ὀνόματι τῆς ἀσφαλείας τῆς Γαλλίας, τίτλον νέον θείοντα ἀμετακλήτως εἰς ἐμὲ τὴν ὁποίαν μοι ἔδωκεν ἐξουσίαν. »

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἑνώσις συστηματικῶς καταφερομένη κατὰ τοῦ ἐνταῦθα κατὰστάματος τῆς Δικμετακομίσσεως, καὶ ἰδίως κατὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ ἀναφέρει ὑφαίρειν 18 δωδεκάδων μανδυλίων, ὡς δῆθεν νῦν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ὅτι ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ τοῦ κατὰστάματος κύριος Ἀντώνιος Μπα-σαζῆς ἀδίκως κατεδίκασε τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ, τούτεστι τὸν ἀποθηκάριον καὶ τοὺς βοηθοὺς τοῦ νὰ πληρώσωσιν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν τὴν ἀξίαν τούτων τῶν ὑπαρθεθέντων μανδυλίων, ἐνῶ, καθ' ἣς ἡμεῖς ἐλάβομεν θετικὰ καὶ βεβαιὰ πληροφορίας, τὰ ὑπαρθεθέντα ταῦτα μανδύλια συνίσταντο εἰς 9 μόνον καὶ οὐχὶ 18 δωδεκάδας, ἦσαν δὲ πρὸ 2 περίπου ἐτῶν ἐναποταμιευμένα εἰς τὸ κατάστημα τῆς Δικμετακομίσσεως.

Οἱ καταδικασθέντες πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐμπορίου, ὅστις ἀπώλεσε τὰ μανδύλια ταῦτα, ἦσαν ἐν μέρει βοηθοὶ τοῦ πρῶτου καὶ τοῦ νῦν ἀποθηκαρίου, ἀπὸ τοῦ τὰ μανδύλια ταῦτα ἐναποταμιεύθησαν εἰς τὸ τῆς Δικμετακομίσσεως κατάστημα, ἡ δὲ ἀπόφασις τοῦ διευθυντοῦ εἶναι δικαιοτάτη, καθόσον συνάδει μὲ τὰς τελωνειακὰς διατάξεις καὶ μὲ τὸ δίκαιον· διότι τόσον ὁ ἀποθηκάριος ὅσον καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτοῦ εἶναι ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσιν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν τὸν ἐμπορον τοῦ ὁποίου τὰ ἐμπορεύματα ὑφαίρουνται, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ συβελήνῃσι τοιοῦτου εἶδους ἀτοπήματα, καὶ διὰ νὰ προσέχη ὁ εἰς ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ ἐτέρου. Μολταῦτα τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ ἐγκρισὶς ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδίον Ὑπουργόν.

Οἱ προκαλέσαντες ὅμως ταῦτα τὰ ὑπὸ τῆς ἑνώσεως δημοσιευθέντα ὑπάλληλοι τῆς Δικμετακομίσσεως, ὅτινες μάλιστα ἐπικραπονήθησαν περὶ τούτου καὶ δι' ἀνκφορᾶς τῶν πρὸς τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίαν, ὡς πληροφορούμεθα, ὥφειλον νομιζόμεν πρὶν καταφύγωσιν εἰς τὰ μέτρα ταῦτα, τὸ τῆς ἀναφορᾶς δηλαδὴ καὶ τὸ τῆς δημοσιεύσεως, νὰ ἐνηυμνηθῶσιν ὅτι πολλάκι συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφύρῳ ἐπὶ καταχρήσει περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας τῶν.

— Περὶ τὸν αἰ ἑορταῖ τοῦ Πάσχα, χωρὶς νὰ συμβῶσιν ἀτοπήματα. Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀσκον ἐπιμέλειαν, τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν προνοίαν τῶν ἐνταῦθα δημοτικῶν ἀρχῶν μας.

Ὁ Ἐκδότης Θ. Προδρόμου

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΛΙΟΥ.